

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 373. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm627/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

blev fuldt, Glaaben blev oplost og hver sejlede sin Raas ad Hjemstavnens til.

Da Kong Knudret fik dette at vide, gav han sin Stifson Harald Hær og Glaabe, hvormed han stævnede til Sjælland og blev der gjort til Konge. Derfra syrede han til Skåne for at tage det Rige i Besiddelse som havde tilhørt hans Modtenefolk, hvilket ogsaa lykkedes ham, og her blev hans Folges stab anseelig forøget. Derpaa drog han videre fork og indtog det hele svenske Rige, som hans Morfar der Iver havde set, baade Svartig og Jylland ¹⁾, hvor han igjen indfalte mange Nisse-Konger, som Iver havde taget Rigerne fra og drevet i Landflygtighed. Samtidigt havde Kong Harald i Hørstningens af sin Regierung haaret Hær at trække, thi han var en bar ung Herre, ikke uden femen Kar, da han blev Konge, og derfor tankede Mange, som havde mistet deres Fædrengods under Iver og Ingel, at nu var det Lejlighed til at fås Opræisning for den Skade de havde lidt, men da nu hans Helt toge i Betragning baade hans Ungdom og den Livsfarve hvormed han maatte forsøre sit Rige, saa vidste

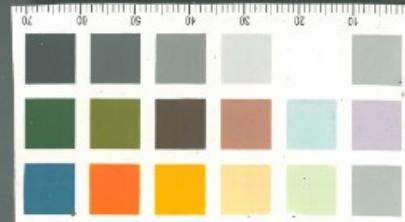
(27 ²⁾)

¹⁾ Udentofol skal det være Gotland, thi om ogsaa Finland dog også havde hørt Jylland, et der dog ikke er tale om paa.

de ikke bedre Raab, end at lade Harald fortynne med Hexerie, og saae det saaledes udgjort, at hverken Jern eller Staal kunde bide paa ham, og het lykkes ganske krigig, thi hvornel han aldrig liben gik mod Pandser i nogen Strid, gik han dog heller aldrig saaret deraf. Nu blev han da en værlig Krigsmand og holdt Slag paa Slag, saa der var Ingen i hele Slagten, der farde saa krigs i Regietning, og deraf kom det sig, man kaldte ham Harald Hilde-Land. Han indtog med Hertefærd bagde til Lands og til Soes Alt hvad Kong Iver havde havt under sig, og mere til, thi der var ikke en Konge enten i Danmark eller Svartig, uden at de maatte falle til ham, og kunde ham før Herrer. Alt hvad Halvdan Snide og Iver havde set i Engeland, det indeg han ogsaa, og løb det bestiges af skæblylige Konger og Jarler ³⁾.

²⁾ Her er, som man og sel seer, et hut, hvore der vistelig har staet en Fortælling om Kinge Oluf og Kinge Erik. I den svenske Udgave findes vel et lille Brudstykke af det Ladie, som handler om en Kong Hildebrand i Rejdgothland, der doende offerede sin Son Hilder Riget og udstillede gode Raad om hans Søster Hildiges Giftvraal, men ret som Hilder er kommet i Haidebet, og Systeren faaer for ham med sude Ord paa Læberne, slipper Brudstykket, som jeg desfor ei har villet oversætte, og blomde man tet kunde

Engang en Esterhost fik Kong Harald Besøg af King, sin Frende, som blev meget velkommen, og efter nogen Tids Forløb, gjorde Harald, som begyndte stort at seides, King til Strids-Hovedemand og betroede ham til at forsvare Rige. Nu varede det en god Stund at King var hos Harald i de samme gode Omstændigheder, men da Kongen varkebe at Alderdommen gik ham paa, satte han King til Konge i Upsal og gav ham Herredommene over hele Sverrig og Vester-Gothland, hvoriind han forbeholdt sig selv Overherredommet i Danne-mark, saavel som i Øster-Gothland, hvor han havde indsat Halvdan Gylings Son Herod i den kongelige Værdighed hans Fader og Granmars Fordum havde besiddet. King giftede sig derpaa med Als-vilbe, en Dotter af Kong Aiv, der havde sit Rig i det nuværende Maglemark¹⁾, som dengang hed Alvhjem og ligger imellem Glommen og Gøhlets ven. Med samme Als-vilbe havde King en Son her hed Regner, og Kong Harald havde to Sønner, hvoraf den ene hed Norik Glynge-Baand og den anden Thronb hin gamle,

Salde pas at denne Hildur fulde forestilles som Kinges Møber, et dit dog kun en Gjætning, der indtil Videre ingen Ding siger.

¹⁾ Macklond mikill maastee Æðessc. v.

